

UFA CON EL SEXO

Rodolfo Kuhn, 1968

1840

ESTREA EN NUMAX: 13.10.2026 | V.O.

Juan é un mozo burgués porteño que practica o engano para seducir as mulleres. A súa vida muda ao namorar de Evangelina, unha muller que desordena as súas certezas sobre o amor, o sexo e o matrimonio. Título maldito do cine arxentino cuxa estrea foi denegada pola Xunta Nacional de Cinematografía.

Ano: 1968
Duración: 77 minutos
Idioma orixinal: Español
Dirección: Rodolfo Kuhn
Guión: Rodolfo Kuhn
Elenco: Elsa Daniel, Héctor Pellegrini, Marilina Ross, Maurice Juvet, Iris Marga, Jorge Rivera López, Nacha Guevara, Silvia Piñeiro, Emilio Gaete
Montaxe: Armando Blanco
Son: Aníbal Libenson
Música: Oscar López Ruiz
Fotografía: Adelqui Camusso
Produtora: Trama Producciones (Arxentina)

Unha historia contracultural

Por Rubén Redondo

Ufa con el sexo é sen dúbida unha das pedras filosofais diso que se chamou Nova onda do cine arxentino dos 60. O seu director, Rodolfo Kuhn, foi un dos nomes indispensables do movemento e con esta logrou tecer unha das súas cintas máis paradigmáticas. Con todo, o seu impacto non tivo presenza ata que a principios do século XXI un grupo de cinéfilos arxentinos recuperou o negativo do filme que fora secuestrado polo goberno. Pois esta obra magna de Kuhn non logrou obter a cualificación industrial para ser exhibida en cines e por tanto foi retirada da circulación sen posibilidade de ser vista no momento da súa produción.

O motivo da censura foi que a película non casaba coa moral arxentina. Isto podería facer pensar, polo seu título, que se trata dunha película obscena, por non dicir pornográfica. Nada máis lonxe da realidade. Está claro que as autoridades da administración de Juan Carlos Onganía quedaron patidifusas ao observar unha película ideada cunha ironía e sarcasmo supremo. Un produto que facía vertebrar a súa esencia arredor da pantomima e o absurdo para retratar con moita intelixencia unha sociedade carecedora de liberdade na que existía unha mocidade con ganas de revolucionar os arcaicos alicerces que mantiñan con vida a ditadura.

Iso reflíctese moi ben na proposta de Kuhn desde o seu arranque no que unha incisiva xornalista preguntará a unha serie de persoas normais e correntes a súa opinión sobre o amor e o sexo. Acto seguido, arrincará a trama que integra a novela fotografada polo autor de *Pajarito Gómez*. Como naquela, o protagonismo repousará sobre os ombreiros de Héctor Pellegrini, un neno de papá consentido e sen oficio nin beneficio chamado Juan que gasta o seu tempo en encontros fugaces con mulleres para gozar do sexo que lle proporciona estas relacións efémeras.

Con todo, Juan coñecerá nun café a Evangelina, unha moza que está a ler un libro de Simone de Beauvoir, por motivos obvios unha autora descoñecida por este. Juan obsesionarase con Evangelina cortexándoa sen descanso, pois intúe que pode ser a muller que cambie a súa vida. Por fin conseguirá conquistar a moza, pero para a súa sorpresa esta pediralles os seus honorarios de prostituta ao acabar o seu primeiro coito. Este feito provocará que Juan sufra unha serie de dislates polo feito de non poder concibir que unha moza culta, libre e guapa poida gañar a vida na rúa co consentimento e dirección da súa nai.

Ufa con el sexo é unha marabilla que se apoia no absurdo e o esperpento para narrar unha historia contracultural e crítica que presenta como heroínas a unhas mulleres que loitan contra as convencións establecidas. A película combina moi ben a esencia da Nouvelle vague cun humor irreverente propio da vaga negra iugoslava e cunha posta en escena traxicómica que evoca, tanto no seu espírito como na súa superficie visual, *Os amores dunha loura* de Milos Forman. A metáfora está moi ben xogada presentando a esa familia adiñeirada, burguesa e seguidora das regras do réxime como antítese desa aparente familia disfuncional composta por nai e filla.

Esta claro que os censores da época observaron o perigo de que o público empatizara máis con esa familia rara e divertida que con esoutra retrógrada e codiciosa que seguía as doutrinas establecidas. A destacar os números musicais de apertura e as escenas de cabaret cantadas por Nacha Guevara cuxas letras supoñen unha bomba explosiva. Unha mágoa que esa secuencia musical rodada en cor coa que culminaba o filme se perdese para sempre...